

[Niels Ravn.]

Der er et andet forhold, som undrer mig noget. Vi har i dette efterår mange gange i relation til vore skattelettelsesforslag hørt regeringspartierne give udtryk for, at man er bange for en forbrugsudvidelse. Det er, ligesom man her svinger over på en helt anden linje. Dette lovforslag såvel som en række andre forslag, vi har behandlet og skal behandle, giver udtryk for, at når bare pengene stilles til befolkningens rådighed i form af statstilskud, statslån og statsgaranti, så har regeringen ingen som helst bekymring med hensyn til en øgelse af forbruget.

Jeg skal med disse bemærkninger på min gruppes vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende lovforslag.

Morten Larsen: På det radikale venstres vegne skal jeg anbefale at stemme for det foreliggende lovforslag, sådan som det er fremsat af den højtærede landbrugsminister.

Jeg kan ikke her ved lovforslagets anden behandling tilbageholde et par ord om den skuffelse, venstre har givet mig ved ikke at ville støtte dette lovforslag. Siden 1902 har venstre støttet det arbejde, som disse landbrugskursus dækker, og jeg tror, at der hos store grupper af de vælgere, der står bag venstre, vil være den samme skuffelse til stede, som der er hos mig, når de nu efter andenbehandlingen hører om venstres stilling. Jeg husker ganske tydeligt debatten under første behandling. Den ærede ordfører for venstre var lidt skarpt afvisende i første omgang. I anden omgang syntes jeg, det var, ligesom han var kommet til lidt mere forståelse, men efter at have været til gruppemøde — eller måske fællesgruppemøde — er det ærede medlem igen bragt ind på det, man måske dér kalder den rette vej. Jeg tror, man ude i landet vil blive meget, meget skuffet over den stilling, netop venstre tager til dette lovforslag. Jeg vil gerne anbefale det ærede medlem hr. Kr. Juul at prøve at tale med nogle af de mennesker, der har søgt disse kursus, så tror jeg, at det ærede medlem i hvert tilfælde ikke en gang til vover at fremsætte den påstand, at disse kursus har ringe værdi for den enkelte. Jeg tror nok, de skal belære ham om noget ganske andet.

Der står i betænkningen i udtalelsen fra

venstre og de konservative, at den enkelte borger — som et led i partiernes spareforslag — skal have rådighed over en større part af sin indtjening og derved skal sættes i stand til at løse en række opgaver selv. Hvor langt har venstre og det konservative folkeparti tænkt sig at gå i denne henseende? Vi kender jo nogle småting, må jeg vist have lov til at sige, når vi tager helheden i betragtning; de er fremsat gennem lovforslag og forslag til beslutning o. s. v. Men vi ved da i hvert tilfælde, at der er et stykke vej endnu til de 400 mill. kr., og hvor langt vil man gå? Jeg skal ikke tage alle områder med, men holde mig til det område, der dækkes af det lovforslag, vi taler om.

De store avisoverskrifter i forrige uge bragte mig på en ganske bestemt tanke, de avisoverskrifter, der fortalte, at højskoleformanden svarede højskoleforstanderne. Det fortalte mig temmelig tydeligt, at det ærede medlem har direkte forbindelse med en højskole; og så er det, jeg gerne vil spørge her, hvor man altså får at vide, at de mennesker, der søger de pågældende kursus, nu selv skal til at betale: hvad bliver det næste? Jeg formoder, at der skal være en linje, og at der skal være lighed på dette område. Kan vi derfor forvente, at det ærede medlem sammen med sit parti vil fremsætte forslag om, at højskolerne nu skal til at klare sig selv, altså ud fra den betragtning, at borgerne nu har fået det så godt, at de herefter selv skal løse også denne opgave? Og hvis det skal gælde for højskolerne, skal det vel også gælde for landbrugsskolerne og gælde for husmandsskolerne. Jeg synes ikke, at spørgsmålet er uberettiget, for netop de mennesker, der har søgt de kursus, der her er tale om, er i almindelighed mennesker, der af vidt forskellige årsager måske ikke har haft lejlighed til at søge hverken højskolen, landbrugsskolen eller husmandsskolen. Det er folk, der ud fra deres vilkår ofte har måttet nøjes med folkeskolen, de har hverken haft tid eller lejlighed, måske heller ikke råd til at søge videregående uddannelse. Dette lovforslag med det forholdsvis lille beløb giver disse mennesker en udstrakt hånd, som jeg efter det kendskab, jeg har både til arbejdet og de mennesker, der søger netop disse kursus, ved de tager imod med glæde og har nytte af i